

Klaar voor een nieuwe uitdaging

Een enigszins opvallend transferbericht was het toch. 'Iris Slappendel naar Cervélo'. Samen met Columbia-HTC behoort de Zwitserse formatie tot de sterkste vrouwen-(en mannen) ploegen ter wereld en als een Nederlandse renster daar terechtkomt, wordt het hoog tijd voor een interview. Duidelijk is dat de 24-jarige renster in de stijlvolle outfit van haar aanstaande werkgever een nieuwe impuls aan haar carrière wil geven.

WILLEM SIPKEMA
Beeld: Cor Vos

„Ik wil ook eens voor eigen kans gaan”

Voor Iris Slappendel zit haar tijd in Nederlandse dienst erop. Na drie jaar Flexpoint gaat de renster uit Ouderkerk aan den IJssel het bij het grote Cervélo proberen. Ze kijkt met een goed gevoel terug op de afgelopen jaren al waren er ook wel enkele dingetjes die begonnen te knagen. „Ik heb wel een goed seizoen gehad, hoor. Het was heel constant, hoewel ik natuurlijk graag een mooie overwinning had willen boeken. Ik voel dat ik nog steeds progressie maak, maar die stapjes worden natuurlijk steeds

minder groot.” Slappendel werd als ondersteunende renster binnengehaald bij Flexpoint en die rol paste haar het afgelopen jaar niet zo goed meer. „In het begin vind je alles leuk, maar dit jaar merkte ik ook wel dingen die minder waren in de ploeg. Bij ons had je altijd dezelfde kopvrouwen. Hoe goed of slecht ze ook reden, die taakverdeling was altijd al bepaald. In het begin nam ik die dingen voor lief, maar op een gegeven moment ga je zelf beter rijden en ging ik me daar een beetje aan storen. De eerste jaren bij Vrienden (van het Platteland, red) reed ik gewoon om te winnen of in elk geval met de hoop om te win-

nen. Dat was nu weggezaakt. Als er een gat dichtgereden moest worden dacht iedereen 'dat doet Iris wel'. Dat is het gevoel dat ik op een gegeven moment had.” Maar ben je dan iemand die met de vuist op tafel kan slaan? „Halverwege dit seizoen heb ik wel aangegeven dat ik ook eens voor mezelf wou rijden. De ploegleiding kon daar soms wel in meegaan, maar door de rensters werd er niet echt goed op gereageerd. Dat kwam de sfeer natuurlijk ook niet echt ten goede. Die was sowieso al niet zo best meer, omdat Flexpoint met de mededeling kwam op te houden met sponsoring. Dat was ontzettend onverwacht. Daarna zag je dat

iedereen meer voor zichzelf ging rijden, omdat ze natuurlijk wisten dat ze anders geen ploeg zouden hebben volgend jaar. Dat bracht een paniekeractie teweeg in de ploeg. Toch wil ik wel benadrukken dat ik een leuke tijd gehad heb bij Flexpoint. Maar ik was dit jaar duidelijk toe aan een nieuwe uitdaging.”

Uitdaging bij Cervélo

Die uitdaging komt er bij Cervélo, waar Slappendel te maken gaat krijgen met een hoger niveau dan wat ze de afgelopen jaren gewend was bij Flexpoint. Schuilt daar niet meteen het gevaar om weer in die knechtenrol te worden geduwd? „Ik ben me er wel van bewust dat ik bij Cervélo weer in diezelfde rol kan terechtkomen. Ik ben geen goede klimmer of sprinter, dus de kans dat ik win is klein. Ik zal alleen weg moeten rijden of de sprint van een klein groepje winnen. Het is alleen wel zo dat ze bij Cervélo minder werken met het idee 'dit is de kopvrouw en jullie moeten allemaal voor haar werken'. Ze kijken meer naar de wedstrijd zelf en de hiërarchie is niet van tevoren bepaald. Het is heus niet zo dat ik altijd voor mezelf wil rijden. Maar als ik in de voorjaarsklassiekers in Nederland en België eens voor eigen kans

mag gaan ben ik tevreden. Ze zeiden ook 'we nemen jou erbij maar dat betekent niet dat je gelijk klaar bent. Straks moet je ook bij de beste zes willen zitten, zodat je de koersen mag rijden.'” Het past allemaal in het proces dat Slappendel doormaakt om te groeien als renster. Zo ging ze ook bij een sportpsycholoog langs om mentaal te verbeteren. „Ik merkte vorig jaar dat ik moest investeren op mentaal vlak. Toen ben ik samen met een sportpsychologe een mentaal trainingstraject ingegaan. Niet dat ik er mentaal zo beroerd voorstond, maar ik vond het gewoon erg interessant om te doen. Er wordt je een spiegel voorgehouden en dat heeft me wel een hoop duidelijkheid gegeven. Over mezelf, over de ploeg en hoe ik daarin stond. Ik durfde daarna ook binnen de ploeg voor mezelf op te komen, daarvoor wilde ik altijd maar op goede voet met iedereen blijven. Maar dat kan dus niet altijd in topsport. Soms moet je weleens schijf aan de rest hebben.” Bij Cervélo zal ze ook twee andere Nederlanders tegenkomen: Regina Bruins en sprintster Kirsten Wild. Die laatste wilde Slappendel er graag bij hebben. „Volgens mij zag Kirsten in mij wel iemand voor haar treintje. De andere rensters ken ik ook

wel. Leuke meiden en ik denk dat ik er goed tussen pas.”

Veel koersdagen

Na een blik op Slappendels uitslagenlijst op internet valt het direct op dat ze enorm veel koersdagen in de benen heeft. Etappekoersje hier, etappekoersje daar... Het lichaam van de in 2007 afgestudeerde productontwerpster, kan blijkbaar veel aan. „Ik heb dit jaar enorm veel gekoerst, inderdaad. Iemand belde me dat ik op de CQ-ranking één van de toppers was qua aantal koersdagen, haha. Ik ben redelijk allround en nooit ziek. Dan kunnen ze je natuurlijk altijd opstellen. Mijn grote probleem is dat ik ook nooit 'nee' kan zeggen. Ik heb dit jaar wel gemerkt dat ik makkelijker bergop rijd, hoe dat komt weet ik eigenlijk niet.” Eén van die vele koersdagen was het nationaal kampioenschap, waar Slappendel een sterk staaltje hardfietser liet zien. Anderhalve ronde reed ze in haar eentje voor het peloton uit. De vraag die al snel opborrelt: waarom? „Ik moest dat die dag gewoon doen. Vanuit de ploeg wilden ze graag dat ik probeerde weg te rijden, maar achteraf had het niet veel zin. Ik was die dag misschien wel de beste van de ploeg, want

Mirjam (Melchers, red) en Loes (Gunneprijk, red) waren niet goed genoeg om de finale te rijden. Het was dus een beetje een miscommunicatie.” Slappendel is één van die rensters die nog vroeg in de aanval durft te gaan, hoewel ze daar in het verleden niet altijd de beste resultaten mee behaalde. „Klopt, maar in de laatste koersen van het seizoen zoals Plouay en de Holland Ladies Tour heb ik wel langer gewacht en slimmer gereden hoor. Ik heb alleen vaak het idee dat meiden voor de start al geïndocctrineerd zijn door de ploegleiding. Op het NK vond ik het bijvoorbeeld jammer dat Annemiek van Vleuten, toen ze bij me aansloot, niet mee wou rijden. In een internationaal veld wordt er veel minder afgewacht.”

Ontwerpen

Naast het wielrennen heeft Slappendel nog een andere grote passie. Producten ontwerpen. In 2007 studeerde ze af als industrieel productontwerpster en nu kan ze op freelance basis ingehuurd worden voor opdrachten. Toch blijft het fietsen vooraan op één staan. „Ik wil nu nog niet teveel doen, want ik ben ook gewoon erg vaak weg. Ik kan nu wel heel erg achter opdrachten aangaan, maar als ik dan eerst twee weken aan het koersen ben, bellen ze je niet nog een keer. Op dit moment ben ik alleen voor BBB bezig. Daarnaast schrijf ik ook nog vijftien uur in de week voor de site wielerland.nl. Dan hou ik op vaste tijden de nieuwsberichten bij. Schrijven vind ik leuk, alhoewel ik dat wielernieuws niet altijd even interessant vind. Op mijn website stukjes schrijven vind ik ook erg leuk om te doen.” Maar toch ligt Slappendel's hart bij het ontwerpen. „Ik was ook bang dat als ik vier jaar alleen maar ging fietsen, dat het dan helemaal weggezaakt zou zijn. Het is toch een beetje een kunstje dat je moet onderhouden. Voor BBB ga ik nu weer een nieuwe serie zadeltasjes ontwerpen. Met textiel werken vind ik leuk.” Voor haar studie heeft Slappendel een half jaar in het Italiaanse Novara gewoond. Daar liep ze stage bij een ontwerp bureau. Geen straf voor de renster die ervan houdt om in het buitenland te zijn. „Dat was een erg leuke tijd. Novara ligt op 30 kilometer ten westen van Milaan. Eigenlijk de minst mooie regio van Italië. Je zit daar middenin de Po-vlakte met veel rijstplantages. Ik had mijn fiets wel mee, maar heb 'm niet veel gebruikt toen. Ik ging bijna elk weekend naar Milaan of Turijn. Ik heb toen redelijk goed Italiaans geleerd, maar dat is ondertussen alweer helemaal weggezaakt, haha. Ik vind het fijn om thuis te zijn, maar het moet niet te lang duren. Dan wil ik weer weg.” Aan alles is te merken dat Slappendel niet alleen maar voor het fietsen wil leven. Ze neemt haar sport au sérieux, maar ze beseft dat er meer dingen zijn in het leven. „Ik heb denk ik wel meer

een sociaal leven dan de gemiddelde renster uit het peloton. Ik probeer in het weekend toch altijd met vrienden af te spreken om wat leuke te gaan doen. Ik heb geen bord voor m'n kop. Afgelopen zomer trouwde een vriendin van mij, een dag voor de NK. Dat werd in de ploeg niet echt met gejuich ontvangen, maar ik ben er toch heengegaan. Zulke dingen vind ik gewoon heel belangrijk. Als ik het niet zou doen, zou ik er alleen maar een rotgevoel aan overhouden.” Toch ziet ze die instelling niet altijd om haar heen in het peloton. „Soms denk ik weleens: die hebben volgens mij weinig vrienden buiten het wielrennen om. Straks breek je je been en heb je eigenlijk niks meer.”

Tijdrijden

We leerden Slappendel kennen tijdens het WK Tijdrijden van 2003 in Hamilton. Daar veroverde ze de bronzen medaille bij de junior-vrouwen. „Dat WK heeft veel veranderd. Het gaf me ineens het bewustzijn van: shit, ik ben hier hartstikke goed in blijkbaar.” In 2006 maakte ze wederom deel uit van de nationale ploeg. Ditmaal in Salzburg, waar Marianne Vos de regenboogtrui wist te veroveren. Op dat mondiale niveau wil Slappendel zich volgend jaar weer laten opmerken. „Het is mijn ambitie dat ze internationaal rekening met me gaan houden. Ook wil ik me verder ontwikkelen in het tijdrijden. Samen met de voorjaarsklassiekers zijn dat mijn sterke punten.” Toch viel het laatste NK Tijdrijden vies tegen voor Slappendel. Ze eindigde op de achtste plaats. „Dat viel inderdaad niet mee. Terwijl ik me heel goed had voorbereid en er best veel

vertrouwen in had. Ik reed ook een halve minuut sneller dan het jaar daarvoor, toen ik vijfde werd. Maar het niveau in het tijdrijden is gewoon een stuk hoger dan een paar jaar geleden. En dan is zo'n vlak parkoers ook niet echt in mijn voordeel. Ik heb het liever wat geaccidenteerder.” Samen met haar trainer Ghita Beltman zoekt Slappendel naar nieuwe trainingsprikkelers om haar niveau op te krikken. „Ik heb niet veel aansporing nodig, want ik ben redelijk gedisciplineerd van mezelf. Maar ik verval soms wel een beetje in de zelfde soort trainingen. Ik probeer nu mijn explosiviteit en souplesse te verbeteren. Ik ben namelijk wel een echte stoemper, haha. Ghita kan mij aansporen om andere dingen te doen en ook leert zij mij te leven als een prof. In de winter zeg ik nergens 'nee' tegen en zit ik al snel weer in een feestcommissie, haha. Voor je het weet ben je elke avond bezet.” ■

STEEKKAART

Naam: Iris Slappendel
Geboortedatum: 18 februari 1985
Woonplaats: Ouderkerk aan den IJssel
Ploegen: Vrienden van het Platteland (2004-2006), Flexpoint (2007-2009), Cervélo (2010)
Belangrijkste prestaties: 2003: 3de WK Tijdrijden Junior-vrouwen, 2004: tijdrit Ronde van de Limousin, 2006: 1ste Ronde van het Ronostrand en proloog Ronde van Toscane, deelname aan WK Salzburg, 2007: 1ste criterium Oud-Vossemeer, 2008: 1ste Omloop der Kempen, 1ste in Ochten en Barendrecht, Wereldkampioen tijdrijden bij Universitair, 2009: 1ste Oud-Vossemeer, 3de GP Elsy Jacobs

